

PROSINEC
2024

TAKSISKY
TAKSISKY
TAKSISKY

**Taksis,
prostor kde
máš
prostor...**

----- Úvodník -----

Právě jste otevřeli další vydání našeho plátku. Ohlédněte se s námi, co jsme společně zažili nebo co se v Taksisu událo a podařilo v roce 2024.

Můžete vidět úspěchy a zážitky účastníků Taksisu, někteří díky tomu možná i objevíte nový směr vaší cesty životem.

Inspirujte se a staňte se autory příštího vydání právě VY. Můžete tímto předat a sdílet s ostatními své vlastní zkušenosti a prožitky, a to třeba formou textu, příběhu, rozhovoru ...

V TAKSISU vás vždy rády přivítají Martina a Gábina

----- Obsah čísla -----

Co vše Ti Taxis nabízí?

To jsou společné aktivity:

T – tvoření

A – akce

K - kratochvíle

S - seznámení

I – inspirace

S – sdílení

ÚVODNÍK (CO OČEKÁVAT A KDO VÁS PODPOŘÍ)

K ZAMYŠLENÍ (TROCHA FILOZOFIE)

ZOTAVENÍ (PŘÍBĚH JANY)

VÝSTAVA (FOTOGRAFIE LUBOŠE HURYCHA)

DOPIS (DCEŘI OD MÁMY)

ROZHOVOR (S PETREM O TURNAJI)

POSTŘEHY ODJINUD (CESTOVÁNÍ PO JARU)

TROCHA POEZIE A RECEPTÁŘ (OD JIRKY A MARTINA)

PROHLÍDKA HRADU RYCHMBURK (KAM ZA KULTUROU)

SPLNĚNÁ PŘÁNÍ (VETERÁNI NAŽIVO)

VÝSTAVA K TDZ (CO SE U NÁS DĚLO...)

POZDRAV (PODĚKOVÁNÍ)

----- K zamyšlení -----

Půjdeme cestou objevení sama sebe. Musíme si uvědomit, že když změníme prostor, změníme i čas. Změníme-li čas, změníme i prostor ve kterém se pohybujeme.

Když k vám začne ticho promlouvat, musíte si zachovat svoji osobní tvář. Tento výraz je z jógy. Když k vám ticho začne promlouvat, znamená to, že se vám otevřela božská čakra. Díky této otevřené energii slyšíte nebo vidíte, co nepochází z našeho světa.

Když se vám toto stane, nezoufejte, protože každý člověk, i bytost, je jedinečná osobnost.

RIČÁRD

----- Zotavení -----

Jmenuji se Jana a chtěla bych se s vámi všemi podělit o to:
„ŽE TO JDE...“

Žila jsem rok na Penzionu v Předhradí a za tu dobu jsem udělala neuvěřitelný pokrok, který vidím i já sama. Proto mám teď možnost se posunout dál a budu se stěhovat do Svitav.

Při nástupu jsem byla vystresovaná a vyklepaná – nesoustředila jsem se a u ničeho jsem dlouho nevydržela. Po čase se to zlomilo, začala jsem si víc a víc věřit a být soběstačná v denních věcech, dokonce jsem začala pracovat. Kdy nastal ten zlom? Uvědomila jsem si, když se mě na to paní Růžičková zeptala. Bylo to, když se mi to stalo s tím malíčkem a jezdila jsem na převazy a musela jsem se to naučit zvládat sama. Prostě mi nic jiného nezbylo, když jsem chtěla mít zase ruku v pořádku.

Po rehabilitacích jsem dokonce začala i pracovat, uklízela jsem zde na budově. Byl to super pocit, že mám výplatu a mohu si vzít i dovolenou.

Hodně mně pomohly a podpořily pracovnice – jak v TAKSISU tak i v Předhradí a moji nejbližší spolubydlící. **„A za to vám všem patří velké díky.“** Ráda jsem pro ně uspořádala „Rozlučku“ s pohoštěním a diskotékou. Byla jsem dojatá, kolik lidí se se mnou přišlo rozloučit. Víím, že se mi bude moc stýskat, ale zároveň se těším, co nového mě čeká a budu o něco blíže své rodině.

Tak se všichni mějte a společně se smějte, ať se vám také daří...

----- Výstava -----

Výstava fotografií Luboše Hurycha

Příprava nebyla lehká, ale vyplatila se a 18. dubna se tak konala vernisáž k výstavě mých fotografií. Ta čítala 15 snímků, které jsem v průběhu let zachytil, a návštěvníci si na nich mohli prohlédnout jmenovitě například noční Prahu, Choceňskou vodní elektrárnu, hada, ohňostroj, nebo několik snímků vlaků, které jsou můj celoživotní koníček. Fotím již odmalička, a ač se zaměřuji především právě na vlaky, často vyfotím cokoli jiného, co mě právě zaujme. Neměl jsem představu o tom, kolik lidí na vernisáž přijde, ale nakonec byla účast poměrně veliká, jak můžete vidět na následující fotografii.

Také zde bylo několik snímků “z ptačí perspektivy“, jelikož vlastním dron (laicky takový malý vrtulníček na dálkové ovládání s kamerou), takže jste si zde mohli prohlédnout areál Prachovické cementárny, Chroustovický zámek nebo vlak na viaduktu právě z onoho jiného úhlu pohledu. Výstava pak nakonec byla přístupná až do 22. srpna. Tímto bych rád poděkoval všem zúčastněným, ať už Martině a Gábině za podporu v celém průběhu přípravy této akce, nebo všem co se na výstavu přišli podívat. Tak třeba zase někdy, Luboš Hurych.

Ukázka menšího občerstvení před vernisáží a několika pověšených fotografií na jedné ze stěn.

----- Otevřený dopis -----

DOPIS DCEŘI - VYPRÁVĚNÍ O DOVOLENÉ

Ahoj Týnko,

byla jsem stanovat u Krucemburku v kempu - rybník Řeka. Bylo to dobrodružství. Spala jsem v autě, jako, když jsem jezdila s komedianty a zavzpomínala jsem si na staré časy.

Vypadalo to tam jako za dob mého mládí, zastavil se tam čas. Nejdřív jsem trochu brblala, vadil mi hmyz, ale nakonec jsem si to moc užila.

Moc se mi líbilo, že jsem si s partou kámošů poseděla v hospůdce. Užívala jsem si romantického prostředí - rybník, cesta kolem vody a snídaně v trávě.

Bylo to super, příští rok jedu znova.

Měj se hezky, mám Tě ráda... mamka.

HRDÁ MÁMA JANA

----- Rozhovor -----

Turnaj v šípkách - Petr zorganizoval turnaj

Jaké měl z této akce dojmy, ho vyzpovídaly Taksisačky.

Taksis: Petře, jak vznikl nápad uskutečnit turnaj?

P: Vedu v Taksisu šípky, a chtěl jsem udělat turnaj. Domluvil jsem se s Gábinou a Martinou, jestli by mně pomohly.

Taksis: Jak dlouho Vám trvala příprava a byla složitá?

P: Trvala dva měsíce. Příprava nebyla úplně složitá, ale věnoval jsem jí nějaký čas a připravoval se postupně.

Taksis: Jak jste se cítil v roli organizátora, který na závěr předával odměny?

P: Cítil jsem se potěšen, že můžu ocenit všechny hráče, kteří se účastnili tohoto turnaje.

Taksis: Dalo by se říct, že je to Váš splněný sen nebo přání?

P: Ano dalo, splnil jsem si svůj cíl.

Taksis: Dodala Vám tato zkušenost větší sebedůvěru a jistotu?

P: Ano, je to tak. (Petr se hrdě usmíval.)

Taksis: Lákalo by Vás si opět něco zorganizovat, když už víte, že to jde?

P: Ano, to bude můj další cíl.

----- Postřehy odjinud -----

Cestopisná přednáška o JIŽNÍ AFRICE

Rádi jsme mezi námi přivítali pana děkana - Mgr. J. Linharta, který se s námi, jako každý rok, podělil o své zážitky z cest.

V tomto roce navštívil, spolu s několika dalšími nadšenci, Jihoafrickou republiku, kde strávili a procestovali téměř celé jižní pobřeží během 3 týdnů.

Letošní výprava se nesla v duchu „Putování po stopách moravského misionáře.“, kterým byl Zdeněk Čížkovský.

Kromě toho navštívili dobře známá místa, jak např. Kapské Město, Mys Dobré naděje, Dračí hory a další zajímavá místa a přírodní krásy.

Pan děkan je se svou cestopisnou přednáškou zván i na jiná místa. Pokud by se vám naskytla možnost, tak neváhejte a nenechte si ji ujít... **URČITĚ TO STOJÍ ZA TO.**

----- Trocha poezie -----

Báseň – Jiří Sodomka

Chtěl bych žít a neumřít.
V Domově Na cestě se mi to daří,
když se láska s moudrostí spáří.
V soužití asistentek našich,
k tomu skvělá vedoucí.
K prospěchu všech se nám daří,
a slunce v nás září.

----- Receptář -----

Martinova oblíbená HRNÍČKOVÁ BÁBOVKA

2 hrníčky polohrubé mouky máslo na vymazání formy
1 hrníček cukru
3 vejce
1 prášek do pečiva
½ hrnku oleje
1 hrnek mléka

Postup:

Všechny suroviny dáme do mísy a vyšleháme mixérem. Půl těsta vylijeme do formy a do druhé půlky nasypeme několik lžic kakaa. Potom těsto vylijeme do formy, vysypané pol. moukou, krouživým způsobem, doprostřed světlého těsta, dáme to kakaové. Pečeme na 180 st. Průběžně zkusíme špejlí, jestli je upečená.

----- Prohlídka hradu Rychmburk -----

Dne 19. 9. 2024 v 9 hodin byli klienti Domova na cestě ze Skutče, z Předhradí a Penzionu Předhradí na prohlídce hradu Rychmburk, kterou nám pomohly zorganizovat paní Martina a paní Gábina z Taksisu. Pan průvodce nám ukázal výstavné místnosti hradu. Viděli jsme tam různé expozice. Byly tam místnosti, kde byly popsány různé pivovarské cechy na okolí. Pak místnost, kde bylo popsáno o domestikaci psů. V horních místnostech byly pokoje správců hradu. Byly to obývací pokoj, ložnice, pracovna, pokoj sloužících. Pak tam ještě byla výstava kočárek z minulosti a hraček. Ta byla asi nejkrásnější. Ti, co měli foťák, tam intenzivně fotili. Což dokládají fotky. Prohlídku jsme skončili v altánku vedle hradu. Prohlídka se nám líbila. Děkujeme paní Martině a Gábině za jejich pomoc při organizaci.

ZUZKA

----- Splněná přání -----

Litomyšl – veteráni

Vždycky jsem měl rád auta. Jel jsem s paní Blankou do Litomyšle na výstavu veteránů, viděl jsem to na internetu s paní Gábinou a chtěl jsem tam jet.

Líbilo se mi každé auto, ale nejvíc se mi líbil – Cadillac – prskaly mu od výfuku plameny. Líbily se mi i další značky: Porsche nebo Alfa Romeo se stahovací střechou plátěnou nebo Carbo a další auta – Praga, Mercedes kabriolet, Aston Martin z Bondovky.

Byl to velký zážitek, mám na pokoji na památku praporek.

FÍŽA

----- Výstava k TDZ -----

V Taksisu byla v rámci TDZ, od 10. září do 10. října, k vidění výstava fotografií, co účastníci v uplynulém roce zažili, naplánovali a společně podnikli.

----- Pozdrav -----

Děk patří všem autorům, kteří přispěli a podíleli se na tvorbě našeho časopisu.

Věříme, že si ho s chutí prolistujete, přečtete a tento plátek pro vás bude inspirací i potěšením.

Vydavatel: Společnost TAKSIS

Redaktoři a autoři: Jana Kubíčková, Luboš Hurych, Richard Horných, Petr Novotný, Jiří Sodomka, Martin, Zuzka, Honza Fidler a Taksisačky

Počet výtisků: 28

Elektronicky: nespočet

*ZA CELÝ TÝM VÁS ZDRAVÍ MARTINA A GÁBINA Z
TAKSISU*

Kontakt na redakci: tel.: +420 702 278 542
taksis@domovnaeste.cz , www.domovnaeste.cz

